

ADAM LANGER: MILOVAT OBTÍŽE

Posudek vedoucího diplomové práce

Diplomová práce Adama Langer je pojata jako rozsáhlá reflexe vlastních hereckých zkušeností, jde v zásadě o **metodu autoetnografie**. Autor si vybere určitý aspekt, téma, kterým své zkušenosti nahlíží a zužuje jím potenciálně bezbřehý materiál. Toto téma, poměrně šťastně pojmenované v samotném názvu práce, ukazuje na základní princip vědomé herecké práce. Nikdo nemiluje obtíže, každý je má, ale pouze pokud je nevytěšňuje a přijímá je jako něco, s čím se dá a má pracovat, může díky obtížím proměnit svůj potenciál v něco, na co se může spolehnout. Životopisy velkých hereckých osobností jsou plné informací o zápasu s obtížemi, které měli se zvládnutím svého nástroje – sama sebe.

Jedním z nejdůležitějších prvků hereckého talentu je **schopnost přesně pozorovat** – jak svět kolem sebe, tak svět uvnitř. Práce ukazuje, že Adam Langer tento talent má. Nejenže si všímá, co se mu a co se s ním děje, ale dokáže to také věcně a poutavě popsat.

Práce má povětšinou chronologickou **strukturu**: od prvních přijímaček na JAMU, DAMU přes zážitky během klausurních inscenací přes hereckou práci v DISKu až k profesionálnímu angažmá v ostravském divadle Aréna. Občas je chronologický princip podřízen principu tematickému, například v kapitole Otevřenost mysli, ale i jinde. Jistou nevýhodou zvoleného přístupu je, že se poněkud opakuje s každou reflektovanou inscenací a vzhledem k délce textu může v některých pasážích působit repetitivně.

Styl práce se pohybuje někde mezi vyprávěním a esejí s občasnými exkursy do odborného stylu. Na Langerově práci oceňuji její věcnost, přesnost popisu a opravdovost, s níž Adam Langer analyzuje vlastní zápas. Není to žádná laciná sebekritika, Langer píše s nadhledem, vypráví svůj vlastní příběh tak, že čtenář je schopen jej se zájmem sledovat. Místy je skutečně vtipný. Oceňuji schopnost propojovat popis vlastní herecké práce s celkovou dramaturgicko-režijní koncepcí inscenace, myslím, že to není zcela běžné.

Pokud jde o **spolupráci**, Adam mi práci poslal v podstatě hotovou, ale včas, takže ještě bylo možné zapracovat některé okrajové poznámky. Většinou šlo o stylistické připomínky. Autor zapracoval na eliminaci poněkud školsky znějících hodnotících pasáží, ale tu a tam v práci přece jen zbyly. Tím, že je práce vlastně reflexí vlastního tvůrčího procesu, nevyžaduje nutně rozsáhlou práci s odbornou literaturou. Té v práci vskutku mnoho není, ale vybrané citace jsou vhodně zvolené a dobře dokládají, že Adam Langer o své práci přemýšlí a to, co o ní čte, také promýšlí. Kdyby mne Adam Langer kontaktoval dříve, pravděpodobně bych mu nějakou další literaturu doporučil. Vzhledem k nouzovému stavu a komplikacím se získáváním titulů však bylo pro Adama, který pracuje v Ostravě, obtížné i dohledání použitých citací.

Práce je kultivovaně napsaná, naplňuje kritéria kladená na diplomovou práci v oboru herectví činoherního divadla, kdy písemná práce je pouze jednou součástí kvalifikační práce vedle hereckého výkonu.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze, 4. června 2020

doc. Jan Hančil

